

[Grethe Fenger Møller]

tager afstand fra, uanset om der kommer mange eller få sager – ja, faktisk må vi fra lovgivningsmagtens side håbe, at der kommer få sager, fordi det betyder, at der er få børn, der bliver udsat for den slags; men hvor sagerne måtte opstå, viser vi altså også, at vi tager meget kraftigt afstand fra dem.

Den anden del af dette lovforslag vedrører en forenkling af straffelovens bestemmelser om vold, §§ 244–246. Det synes jeg er et meget rigtigt og rimeligt forslag. Da jeg som forberedelse til min ordførertale gennemlæste straffelovens bestemmelser om dette igen – det er jo en del år siden, jeg fik min juridiske embedseksamen – blev jeg klar over, at det kunne virke kompliceret, og jeg blev endnu mere klar over det, da vi havde gruppemøde, hvor jeg skulle forelægge dette og beskrive forskellene og de enkelte elementer i de tre paragraffer.

Derfor kan jeg på den konservative folketingsgruppes vegne give klar tilslutning til justitsministerens forslag om en forenkling af bestemmelserne om straf for vold og til, at man på denne måde kommer i overensstemmelse med, hvad Straffelovrådet siger. Jeg synes, det er rigtigt, at man forenkler, for det hjælper politiet, det hjælper anklagemyndigheden, det hjælper domstolene, og det kommer dermed også til at betyde, at vi får en hurtigere behandling af voldssagerne.

Jeg synes også, det er rigtigt, at der nu bliver mulighed for en større differentiering af strafudmålingen i voldssager inden for normalområdet, og jeg kan være enig med justitsministeren – for justitsministeren er jo også ansvarlig for bemærkningerne til lovforslaget – i, at det ikke kan være rimeligt, at det er en strafflængde på kun omkring 1 måned, som skiller de grove sager fra de mindre grove. Jeg tror ikke, det virker særlig tilfredsstillende.

Fru Tove Lindbo Larsen mente, at vi skulle spørge, hvad eksperterne mener om det. Jeg synes også, det er vigtigt, at vi følger Straffelovrådets betænkning, men vi kunne jo også spørge befolkningen, for jeg tror ikke, nogen af os kommer til et politisk møde, hvor man drøfter retssikkerhed, uden at opleve, hvor optaget folk er af den stigende vold.

Vi kan også konstatere, at der inden for de sidste ti år er sket en fordobling af antallet af anmeldte voldssager og en stigning på 30 pct. i antallet af sager med vold mod sagesløse. Det

mener jeg med rette har bevirket, at vi har fået gennemført lovgivning på andre områder i form af varetægtsfængsling ved grove voldsforbrydelser, hvor vi forsøger at få voldssager hurtigere behandlet, så voldsforbrydere kommer hurtigere til strafafsoning. Alt dette ser jeg som et led i et samlet billede, og jeg synes ikke, der er det store behov for at drøfte det med eksperterne. Jeg synes egentlig, lovforslaget er rigtigt, og jeg er tilfreds med, at ministeren har fulgt Straffelovrådets betænkning. Jeg mener også, at det foreliggende forslag giver udtryk for det, befolkningen ønsker, nemlig en forenkling af voldsbestemmelserne og en differentiering af strafudmålingen, således at vi får et klarere billede for både befolkningen, politiet og anklagemyndigheden.

(Kort bemærkning).

Tove Lindbo Larsen (S):

Jeg vil gerne sige til fru Grethe Fenger Møller, at jeg ikke kritiserede bemærkningerne i lovforslaget, men jeg mener, det er meget nyttigt, at vi bruger de forskningsresultater, der måtte findes. Det er vores opgave at lytte ikke blot til forskningens resultater – og selvfølgelig tage meget hensyn til bemærkningerne, som jeg ved man bruger meget tid på at få udformet i ministerierne – men så sandelig også til, hvad befolkningen mener. I den henseende har vi jo vores vælgergrundlag at støtte os til, og det er nok den eneste måde, det kan gøres på. Vi kan næppe lave en form for almen høring af befolkningen for at få opklaret, hvad den nu mener om strafudmålingerne på dette område.

(Kort bemærkning).

Mogens Elvensø (FP):

Jeg vil gerne gøre opmærksom på, at forslaget også indeholder en bestemmelse om nedsættelse af straffen, nemlig hvor der er tale om almindelig simpel vold. Hvis en person bliver overfaldet på gaden, bliver straffen herfor nedsat, og det fremmer i hvert fald ikke retsbevisetheden og ej heller politiets lyst til at bringe folk på politistationen. I mange provinsbyer er det sådan, at ældre mennesker ikke tør gå på gaden efter mørkets frembrud. Det problem løses ikke ved, at man nedsætter strafudmålingen; det kan måske løses med mere politi på gaderne.